

Puur, snel en groot

Houtskool- tekeningen van Rinus Van de Velde

Rinus Van de Velde woont en werkt in Antwerpen en Gent. Zijn werk kent een steile opgang. Zijn rustige gedrevenheid leidt tot een onverdroten productie van ingrijpende houtskooltekeningen die de kunstliefhebbers niet onberoerd kunnen laten.

Puur, snel en groot

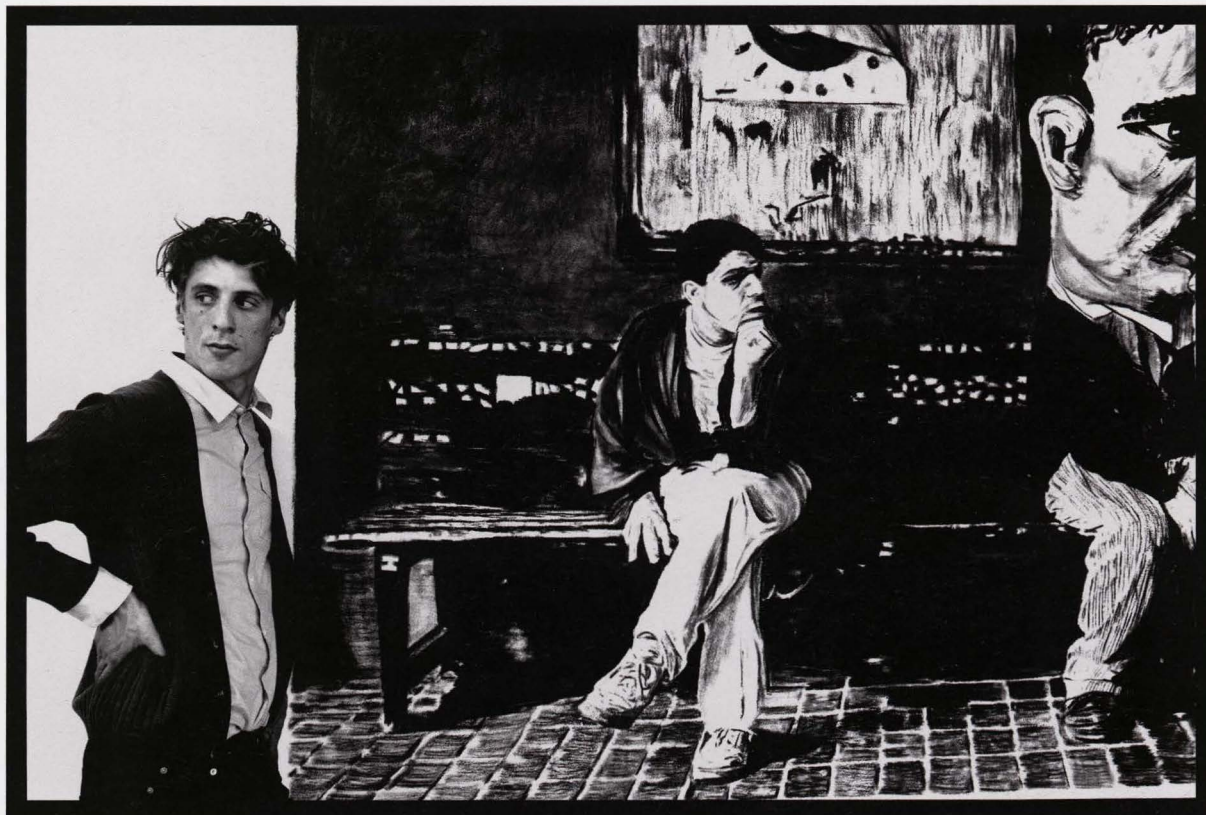

Foto: Saskia Vanderschuerle

EEN MUUR VAN INSPIRATIE

We hebben afgesproken aan de hoofdingang van het HISK (Hoger Instituut voor Schone Kunsten) te Gent. Een korte begroeting en Rinus Van de Velde (°1983 Leuven) troont me mee naar zijn atelier, twee hoog in wat vroeger soldatenkamers waren. Terwijl hij een glas water voor me haalt, kan ik het atelier even rustig in ogenschouw nemen. Onder het grote raam met volop licht staat een sofa van waaruit je de ruimte onder controle hebt. Links een wand met grote tekeningen op papier, verschillende formaten. Rechts een halve wand met fotomateriaal, knipsels. Op een deel van diezelfde wand een tekening rechtstreeks op de muur. Op de grond liggen nog meer tekeningen uitgespreid en tegen de muren staan nog tal van rollen die eveneens tekeningen laten vermoeden. Middenin een witte sculptuur op een sokkel. Rechts van de sofa een werktafel. Er is tijd voor een babbel.

Rinus Van de Velde kreeg zijn opleiding aan Sint-Lucas Antwerpen (Karel de Grote-Hogeschool, Audiovisuele en Beeldende Kunsten) waar hij in 2006 afstudeert in de beeldhouwkunst. Paul Perdieu, Joris Ghekiere en Dirk Vander Eecken en anderen waren er zijn docenten.

Na zijn studies is er een periode dat hij als technisch medewerker een tijd optrekt met het dansgezelschap van Meg Stuart. Op die manier verdient hij wat en heeft hij ook voldoende tijd om voor zichzelf te werken. Zijn tijd bij Meg Stuart was ook niet verloren, werkte inspirerend. Teken

wordt zijn ding. "Tekenen is heel puur, heel snel en licht," zegt hij. Hij wordt na enige tijd docent tekenen aan diezelfde hogeschool waar hij afstudeerde.

Rinus Van de Velde ontmoet Guillaume Bijl, een kunstenaar die het dikwijls opneemt voor talentvolle jonge collega's en hen via introductie een podium biedt. "Dat helpt wel wanneer je pas bent afgestudeerd," merkt hij op met een licht gevoel voor understatement. Het is ook onder impuls van diezelfde Guillaume Bijl dat hij solliciteert voor een verblijf in het HISK, een verblijf en verdiepingperiode die in 2011 ten einde loopt.

WIE WAS WILLIAM CROWDER?

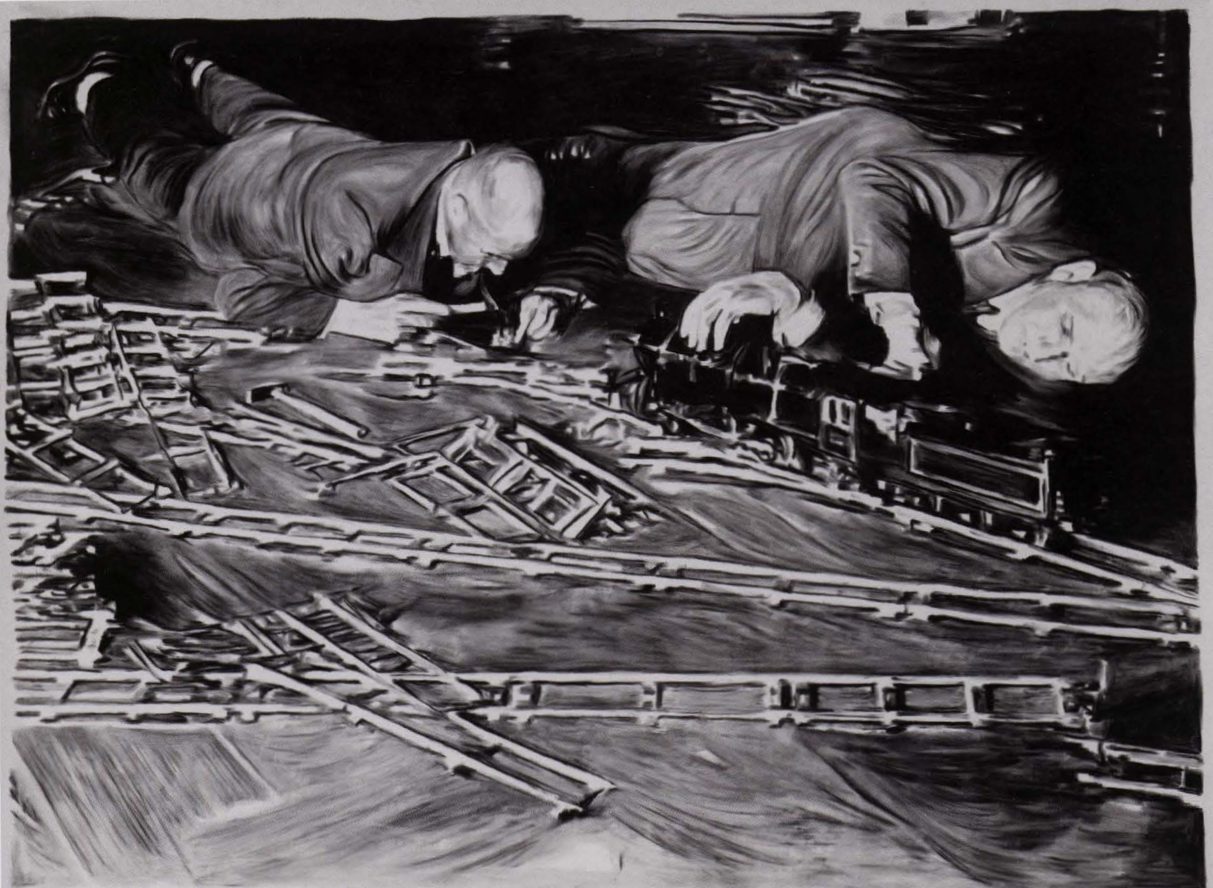
Ondertussen vroeg S.M.A.K.-directeur Philippe Van Cauteren Rinus Van de Velde voor een tentoonstelling in de 'Kunst Nu'-ruimte van het museum, waar jonge kunstenaars een confrontatie met het publiek kunnen aangaan. Hij brengt er een tentoonstelling onder de titel *William Crowder, 40 years of sculpture*. De onwetende of onoplettende bezoeker wordt er op het verkeerde been gezet. De hele presentatie is als een overzicht van het leven en werk van de (fictieve) kunstenaar William Crowder. Het brengt de kijker in verwarring: wie is die Crowder? Je hebt er nog nooit van gehoord en hij blijkt een tijdgenoot van Alexander Calder te zijn. Er is zelfs een interview (zogezegd uit 1993) beschikbaar tussen William Crowder en Leo Pratson. Crowder is geboren in 1913 en overleden in 1979 en

Sip, do some more research, 2010, houtskool op papier, 160 x 210 cm
COURTESY TIM VAN LAERE
GALLERY, ANTWERPEN EN
GALERIE ZINK, MÜNCHEN/
BERLIJN

Everyone who reproduces that which drives him to creation and authenticity belongs to us, 2010, houtskool op papier, 190 x 240 cm
COURTESY TIM VAN LAERE
GALLERY, ANTWERPEN EN
GALERIE ZINK, MÜNCHEN/
BERLIJN

SIP, DO SOME MORE RESEARCH AND THEN I CAN START TO THINK ON HOW TO BECOME FRIENDS

EVERYONE WHO REPRODUCES THAT WHICH DRIVES HIM TO (REATION WITH DIRECTNESS AND AUTHENTICITY BELONGS TO US.

Puur, snel en groot

Tentoonstelling 'How many steps till the next block?',
INSTITUT FÜR MODERNE KUNST, NÜRNBERG, JULI 2010

Muur met foto's in het atelier van Rinus Van de Velde

Luckily, you just ate the notebook, 2010, houtskool op papier, 160 x 210 cm
COURTESY TIM VAN LAERE GALLERY, ANTWERPEN EN GALERIE ZINK, MÜNCHEN/BERLIJN

vertoont duidelijke gelijkenissen met de eerder vernoemde Calder. Het interview is trouwens niet gespeend van enige humor. Crowder vertelt daarin dat hij Calder per toeval ontmoette in een bar en dat deze echt moest aandringen om hem zijn portfolio te laten zien. Toen Calder dan zijn felgekleurde sculpturen zag, was hij verrast door de kwaliteit ervan. Hij merkte op dat hij evenwel iets miste. Crowder vertelt dat hij nog zeer goed Calders opmerking herinnerde: "Make it move, Will".

Deze volledig fictieve kunstenaar is niet echt het alter ego van Rinus Van de Velde maar in de tekeningen en sculpturen die hij rond deze figuur heeft gecreëerd zijn uiteraard autobiografische elementen binnengeslopen. Harry Lehmann bestempelt in zijn essay over de Crowder-serie een bepaalde tekening als een sleutelwerk voor de jonge kunstenaar. Het gaat om een tekening waarop enkele opgerolde doeken op de grond liggen met daaronder de woorden: "And that's all that's left?" Het is inderdaad een prangende vraag, gesteld door een nog zeer jonge kunstenaar aan het begin van zijn carrière via de beschouwingen van de zogezegd overleden kunstenaar William Crowder. Deze tekening laat veel zien van de persoonlijkheid van Rinus Van de Velde, laat ons mee intreden in zijn wereld en de vragen die hij zichzelf stelt. Hij bevraagt zich over de positie van de kunstenaar bijvoorbeeld.

Het Crowder-experiment heeft hij nu verlaten. "Het wordt gauw heel complex, soms wat verwarrend, je moet alles gaan verzinnen, ook bijvoorbeeld hoeveel kinderen hij had en tal van andere triviale details," concludeert hij.

TEKST EN CONTEXT

Voor het werk van Rinus Van de Velde is de wand met fotoknipsels van erg groot belang. "Ik vertrek vanuit een archief van beelden, vele honderden, duizenden beelden, die ik elke dag bekijk." Hij gebruikt ze als inspiratiebron, haalt ze uit hun verhaal en creëert een nieuwe context, waardoor ze uiteraard andere betekenissen krijgen. Hij leest ook veel biografieën en neemt de personages uit die levensverhalen als een mogelijke leidraad. "Ik tracht me in te leven in het personage en zijn tijd. Het is interessant om binnen dat kader na te denken. Ik tracht beelden in te passen in dat kader zodat ze daarin kunnen functioneren. Het is zeker fictief maar het is ook een beetje mijn eigen biografie. Ik tracht een deel van de entourage van de centrale figuur te worden." Hij werkte een hele reeks uit rond de figuur van Vladimir Mayakovsky (1893-1930), de Russische dichter. De affiche voor het kunstfestival ter Watou is daar een onderdeel van.

De beelden krijgen soms een totaal nieuwe betekenis door de toevoeging van tekst die de kijker op weg zet of in de

info

Tentoonstellingen
met werk van
Rinus Van de Velde

**Imagined, observed,
remembered,**
Extra City, Antwerpen
(groep),
november 2010

**Smooth structures,
Smart project space,**
Amsterdam (groep),
november 2010

Hisk final show,
curator Jan Debbaut,
Gent (groep)
november 2010

Nanzuka underground,
Tokyo (groep),
januari 2011

Galerie Zink,
Berlijn (solo),
februari 2011

Tim Van Laere Gallery,
Antwerpen (solo),
september 2011

richting duwt naar een interpretatie. Ook het feit dat beelden samengebracht worden in een totaalinstallatie kan natuurlijk sterk de interpretatie beïnvloeden. De kunstenaar creëert een totaliteit, een context waarin die beelden gaan functioneren. De teksten brengen nogal dikwijls een ironisch element aan, ze laten de kijker glimlachen, relativeren.

AFSTAND MET DE BRONNEN

In het Instituut für Moderne Kunst te Nuremberg bouwde Van de Velde een tentoonstelling op met quasi louter muurtekeningen. Een volledige tentoonstelling van werk in situ. Het gebeurt vaak dat hij reeds bestaand werk opnieuw maakt en hergebruikt in een ander formaat, een andere contextuele compositie. Hij werkt gedreven en accuraat, houtskool is zijn medium. Het is een materiaal dat zeer rudimentair is maar toch nuancering toelaat, dat vlug resultaat geeft en de gelegenheid biedt om op grote formaten te werken. Het feit dat Rinus voor dit materiaal heeft gekozen is geen toeval, in zijn tekeningen heb je geen behoefte aan kleur. Het zwart-witte schept de juiste sfeer en voldoende afstand met de oorspronkelijke bronnen (de foto's uit National Geographic en andere magazines). Het nostalgische, het melancholische of het soms harde en bedreigende komen op deze wijze beter tot

uiting en verhinderen dat het werk een verzameling van plaatjes wordt.

Heel af en toe begeeft de jonge kunstenaar zich op het pad van datgene waarvoor hij was opgeleid: de beeldhouwkunst. In die tentoonstelling in Nuremberg was ook een grappige sculptuur te zien, klein maar monumentaal. Het is als een maquette voor een monument. Een man in onderbroek op een hoge sokkel. De sokkel bestaat uit drie opeengestapelde volumes en wordt daardoor buitenmaats, geheel geschikt om te imponeren zoals standbeelden van historische figuren of van 'grote leiders' horen te doen. De figuur die erop staat is dan een totale contradictie met die drang om de grootsheid te laten voelen, hij staat er als een salonheld min of meer gespierd te wezen en is in één beweging een lichte reminiscentie naar *De Denker* van Rodin en een toonbeeld van iemand die nood heeft aan een aspirine. Het is een beeldje dat veel vertelt over de visie van de kunstenaar, het is niet alleen doordrenkt van misschien wat tragische humor, het is ook kwetsbaar. Maar tegelijk is het krachtig en houdt het stand tegenover de sterke aanwezigheid van de houtskooltekeningen. Net zoals de tekeningen tovert het een glimlach op de gezichten van de bezoekers en laat het hen en ons toe ook onszelf te relativeren. Is dat geen grote verdienste?

Daan Rau

Door Galerie Zink en het Verlag für Moderne Kunst, Nürnberg werd een boek over zijn werk uitgegeven met drie essays en een uitgebreide keuze van illustraties. Alle teksten zijn in het Duits, Engels en Nederlands gepubliceerd

Rinus Van de Velde wordt vertegenwoordigd door Galerie Zink, München & Berlijn, Tegenboschvanvreden, Amsterdam en sedert kort ook door Tim Van Laere Gallery te Antwerpen.

Rinus' werk is uitgebreid te zien op zijn website <http://rvandavelde.web-log.nl/>